

Fa Ede
ÉBREDÉS

elszivárgott jóízek helyett
JELEIKET kóstolgatod a test
kivásott a nyárból a reggel felszólító mondata
szövegmásolat ma is magába nyel a forgalom
s kiköp akárkiként nyüzsgőt egy nyüzsgéstérben
sportmese utcai krimi trágár kommentár
jár át a kávészagban? inkább elveszett szerelmeid
szorongása nő most balkánion mocskos a terep
szokott árukkal tör rád az utálat
s a változás alvadt lemondáson siklik
ilyen a világ? egy kerti törpe még humorizál
dörejő utcabűzt ollóz a fecskék szárnya
a galambröptök kondenzcsíkokra ragadnak
mindegy legalább „égre néztél” bár ott is
utcai egérszürke figurák repülnek tova

Szoliva János
FOHÁSZ

Add, Uram,
hogy ne féljek,
ha megérkezik az est a sötéttel.
Arcomat ne hagyd magára,
versemnek legyenek a mása,
az értelem,
az érzelem
fogja át az íveket,
ha lélektől lélekig
vezet.

Add, Uram,
hogy a holnapokban éljek,
imádság legyen a szó,
gondolat helyett gondolat,
hogy mozduljon ember és a kéz,
s megtörténjen,
mi megtörténhet,
s ha belém szűrődik a csend,
ott hallgatózzam, hol a szív dobog.

Gaál Károly
POGÁNY ŐSZ

Elűzött engem
aki szeretett,
ágyékból aki
szobrot veretett,

ki izmaid mását
éjjel megszülte,
s hajnal-köszönéskor
kontyát feltűzte.

Azóta kedvemnek
nem száll fel pora,
szerelmem koldus,
nincsen ostora!

Húsomba nem vág,
nem biztat, nem űz,
pusztába se kerget,
rabszíjra se fűz,

szárnyas sörényemen
nem ül meg a Nap,
éjt űző szememben
nincsen virradat.

Pár nélkül állok,
szél és fagy megráz,
nősténytől eltépve
megaszal a láz,

orrba ver az erdő
csupasz tenyere,
szerelmem koldus:
nincsen kenyere!

